

Bruxelles, 5. srpnja 2024.
(OR. en)

11959/24

LIMITE

FISC 154
ECOFIN 839
ONU 90

NAPOMENA

Od:	Glavno tajništvo Vijeća
Za:	Delegacije
Predmet:	Stajalište Europske unije i njezinih država članica za drugu radnu sjednicu Ad hoc odbora za utvrđivanje mandata okvirne konvencije UN-a o međunarodnoj poreznoj suradnji (New York, od 29. srpnja do 16. kolovoza 2024.)

Stajalište Europske unije i njezinih država članica za drugu radnu sjednicu *Ad hoc* odbora za utvrđivanje mandata okvirne konvencije UN-a o međunarodnoj poreznoj suradnji

(New York, od 29. srpnja do 16. kolovoza 2024.)

Europska unija i njezine države članice pozivaju se na zajedničko stajalište od 25. travnja 2024., koje je predstavljeno kao opća izjava na prvoj radnoj sjednici u New Yorku. To stajalište sadržava naša vodeća načela za okvirnu konvenciju UN-a o međunarodnoj poreznoj suradnji te se nadamo da će ta načela biti uzeta u obzir i u mandatu te okvirne konvencije.

Prepoznamo napore koje su predsjedništvo i njegov predsjedatelj uložili u izradu nacrt mandata za drugu sjednicu *Ad hoc* odbora. Prije svega uvažavamo znatan trud koji je uložen u izradu nacrt mandata, koji može poslužiti kao temelj za naše pregovore.

Okosnica našeg pristupa jest želja za time da se u području međunarodne porezne suradnje na razini UN-a promiče učinkovit i djelotvoran proces koji će doprinijeti promicanju stabilnosti i sigurnosti u međunarodnim poreznim strukturama. U tom kontekstu mandat okvirne konvencije UN-a o međunarodnoj poreznoj suradnji ključan je za pojašnjenje i utvrđivanje budućeg rada,

što uključuje obveze na visokoj razini i postupovna pravila. Osim toga, nadamo se da će *Ad hoc* odbor nastojati graditi veze među dionicima, postizati kompromise i poticati uzajamno razumijevanje.

Općenito gledano, u okviru mandata trebalo bi razjasniti postupke koje će slijediti međuvladin pregovarački odbor, kao što je bio slučaj u drugim procesima UN-a. Povrh toga, smatramo da bi se zajedničko razumijevanje tog procesa poboljšalo kad bi se razjasnilo da je okvirna konvencija po svojoj prirodi zapravo međunarodni ugovor.

Ponovno ističemo važnost donošenja odluka na temelju konsenzusa. Ako mandat uključuje pravne obveze ili posebne političke obveze, postupak donošenja odluka trebao bi to jasno odražavati. Kako bi se postigao univerzalno prihvaćen rezultat, promicala učinkovitost i očuvala stabilnost međunarodnih poreznih struktura, snažno se zalažemo za postupak donošenja odluka na temelju konsenzusa kad je riječ o pregovorima i donošenju teksta okvirne konvencije i njezinih protokola.

Smatramo da će biti ključno osigurati da rasprave i povezani rad na tim pitanjima budu što komplementarniji i koordiniraniji s aktualnim radom u drugim međunarodnim forumima. Trebali bismo izbjegavati nedosljednosti ili ugrožavanje tog rada, kao i nenamjerno stvaranje novih problema i/ili neusklađenosti. Trebalo bi izbjeći da sadržaj obveza iz okvirne konvencije i svih obveza u pogledu mogućih ranih protokola bude proturječan temama o kojima se već pregovara u drugim međunarodnim forumima ili onima za koje već postoje međunarodno dogovoreni standardi. U okviru svojeg rada međuvladin pregovarački odbor trebao bi razmotriti moguću sinergiju i iskoristiti postojeće alate, prednosti, stručno znanje i komplementarnosti brojnih institucija i procesa uključenih u poreznu suradnju na međunarodnoj, regionalnoj i lokalnoj razini.

Izražavamo zabrinutost zbog toga što se u mandatu spominje istodobno sastavljanje ranih protokola. U tom pogledu podsjećamo da je u izvješću glavnog tajnika o promicanju uključive i učinkovite međunarodne porezne suradnje u Ujedinjenim narodima stajalo: „Ako o određenim mjerama postoji dovoljna suglasnost, o nekima od tih protokola moglo bi se pregovarati u isto vrijeme kad i o okvirnoj konvenciji.” Ta je opcija samo predložena kao jedan od mogućih pristupa i to bi se trebalo odražavati u nacrtu mandata.

Stoga ponavljamo da se ni o jednom ranom protokolu ne bi trebalo raspravljati dok se ne dovrše pregovori o okvirnoj konvenciji. Nakon što se dovrše, mogao bi se sastaviti tek ograničen broj ranih protokola, i to u razumnom roku. Rok za pregovore o tim protokolima trebao bi ovisiti o broju protokola i o temama koje oni obuhvaćaju. Jedan rok za dovršetak svih protokola nije izvediv. Ti bi protokoli trebali biti usmjereni na područja s najširim konsenzusom, izbjegavajući

kontroverzne teme. Stoga je primjereno prvo procijeniti prikladnost određenih tema kako bi se utvrdilo koje bi od njih trebalo dodatno analizirati.

U skladu s time smatramo da bi glavnu odluku o sastavljanju protokola, kao i odluku o njihovom sadržaju, broju i tempiranju, trebao donijeti međuvladin pregovarački odbor.

Treba imati na umu da bi sastavljanje protokola za vrijeme pregovora o okvirnoj konvenciji prekomjerno opteretilo resurse država članica.

Obveze u okviru mandata trebale bi biti visoke razine, ilustrativne i komplementarne s već postojećim obvezama. Stoga predlažemo da se među njih uključe mobilizacija domaćih resursa, izgradnja kapaciteta i poticanje porezne discipline.

Budući da se dosad pokazalo da države članice UN-a određene koncepte iz nacrt mandata ne shvaćaju na jednak način, te bi koncepte trebalo razjasniti u samom mandatu.

U mandatu bi trebalo navesti da se njime ne dovode u pitanje ishodi pregovaračkog odbora i pojasniti da bi se rad pregovaračkog odbora trebao temeljiti na iscrpnoj tehničkoj analizi prije nego što se počne raditi na mogućim mjerama na ciljani i učinkovit način. Povrh toga, trebalo bi razmotriti i druge instrumente osim protokola (npr. najbolja praksa ili neobvezujuće pravo).
